Poštarina plaćena u gotovu

Glasnik Srca Isusova

STUDENI
1937

UPRAVA.
ZAGREB 1/147

Kalendar Apostolstva molitve

STUDENI 1937

OPĆA NAKANA:

Upoznajmo, kako nas divno združuje Isus.

SVAGDANJE PRIKAZANJE. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, sv. Oca Papu i za sve potrebe, koje su ovoga mjeseca i dana preporučene članovima Apostolstva molitve. Amen.

POSEBNE NAKANE ZA SVAKI DAN:

1 P SVI SVETI. Težnja za svetošću.
2 U Dušni dan. Vjerni mrtvi.
3 S Hubert b. Pokojni pretplatnici Glasnika. 🌑 mlađ
4 Č Karlo Borom. — Emerik. Naši biskupi.
5 P Zaharija i Elizabeta. Naše obitelji.
6 S Lenard pr. Nezaposleni.
7 N 25. PO DUH. Engelbert. Ljubav k sv. Crkvi.
8 P Bogdan. Naši mladići u vojsci.
9 U Teodor b. Crkva u Španjolskoj.
10 S Andrija Avelinski pr. Katolički advokati.
11 Č Martin b. Napastovani. ☽ prvak
12 P Martin I. papa m. Sveti Otac Papa.
13 S Stanislav Kostka. Mjes. zašt. Isusovački novaci.
14 N 26. PO DUH. Jozafat m. Obraćenje šizmatika.
15 P Albert Vel. — Leopold. Naši učenjaci.
16 U Gertruda dj. — Edmund. Naše časne sestre.
17 S Grgur Čudotv. b. Kat. Akcija.
18 Č Odo op. Redovnička zvanja. 🌕 uštap
19 P Elizabeta ugarska ud. Udovice.
20 S Feliks Valois pr. Siromasi.
21 N 27. PO DUH. Prikaz. B. M. Marijine kongregacije.
22 P Cecilija dj. m. Crkvena pjevačka društva.
23 U Klement papa m. Širenje sv. Pričesti.
24 S. Ivan od Križa uč. Patnici.
25 Č Katarina dj. m. Ženska mladež na školama. ☾ trećak
26 P Ivan Berchmans. Naši đaci.
27 S Virgilije b. Katolička neustrašivost.
28 N 1. ADVENTA. Sosten pr. Obraćenje grješnika.
29 P Saturnin m. Umirući.
30 U Andrija Ap. Ljubav prema trpljenju.

OPĆA NAKANA U PROSINCU:

Da dođu novi poslenici u vinograd Gospodnji.
MISIJSKA: Ispravno shvaćanje katolicizma u Japanu.

OPROST ZA ČLANOVE APOSTOLSTVA MOLITVE: Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednoga dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. Pričesti. Na blagdan mjesečnog zaštitnika.

OPROSTI ZA ČLANOVE BRATOVŠTINE PRESV. SRCA ISUSOVA: Potpuni oprost prvog petka ili nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

GLASNIK PRESVETOGA SRCA ISUSOVA
S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju mjesečno ISUSOVCI u Zagrebu.
Broj našeg ček. računa 33.896. Cijena 15 d. — ½ dol. — 8 lira. — 2.50 pengö.
Uprava »GLASNIKA SRCA ISUSOVA«, Zagreb I/147, Palmotićeva ulica 31.

GODINA 46 STUDENI 1937 BROJ 11

Upoznajmo, kako nas divno združuje Isus

Mjesečna nakana za studeni, blagoslovljena od sv. Oca.

Istine naše svete vjere nalik su na zvijezde. Kao što ti se zvijezde čine sitne, gdjekoju jedva i razabireš, tako se i mnoge vjerske istine čine našemu ograničenom razumu neznatne, često su mu i nevidljive. A eto, nebrojene zvijezde, što titraju po nebu kao male djetinje oči, sama su silna sunca, mnoga i milijune puta veća od našega sunca. Pa zašto nam se čine tako malene? Zato, jer su neizmjerno daleko od nas. Zvjezdoznanci promatraju i proučavaju zvijezde i kazuju nam njihovu udaljenost i veličinu. Poput njih valja da se mi zadubljujemo u duhovne zvijezde, vjerske istine, pak ćemo sve bolje upoznavati njihovu uzvišenost i ljepotu i crpsti iz njih duhovnu korist. To hoće Onaj, koji nam ih je otkrio, koji ne govori i ne čini ništa zaludu.

Za dublje upoznavanje jedne od takvih silnih i divnih istina treba da se molimo u ovom mjesecu, a ta glasi: svaki je vjerni kršćanin usko združen s Isusom i po njemu s drugim vjernicima. U ovu istinu treba dašto da se osobito zamišljaju svećenici, treba da je proživljuju i iznalaze prikladne riječi, kako bi je što jasnije predočili vjernomu narodu. A svi treba da molimo za svijetlo nebesko, jer bez toga svijetla naš je sitni razum nikad pravo ne shvati.

Ove se istine dotiče sv. Otac Pijo XI. u glasovitoj općoj poslanici »Milosrdni Otkupitelj«, u kojoj govori o naknađivanju presvetomu Srcu Isusovu. Ta se poslanica s potpunim pravom zove »velikom poveljom Apostolstva Molitve«, a valjalo bi, da je članovi Apostolstva dobro upoznadu i često je promišljaju. Donio ju je cijelu u hrvatskom prijevodu naš Glasnik g. 1928. u br. 7, 8 i 9. Razmotrit ćemo ovdje par točaka iz nje, da nam ova istina zasja što jasnije u duši.

Čudesni vez između Krista i vjernikâ. Govoreći o tom, kako je potrebno, da se združimo s Kristom Pomiriteljem i s njim skupa

naknađujemo Bogu za strašne uvrede, kaže sveti Otac: »Doista Krista i vjernike veže onaj čudesni vez, što veže glavu i druge udove.«

Ta je slika uzeta iz poslanicâ sv. Pavla, koji piše: »Nas je mnogo, a samo smo jedno tijelo Kristovo.« Rim. 12, 5. On kaže o Isusu, da ga je Bog »postavio za vrhovnu glavu Crkvi, koja je tijelo njegovo.« Ef. 1, 23. I opet veli: »Nitko nikad nije mrzio svoga tijela, već ga hrani i brine se za nj kao što Krist čini sa Crkvom, jer smo mi udovi njegova tijela.« Ef. 5, 30. Slično piše sv. Apostol na mnogim još mjestima.

Doista, svako je uređeno društvo nalik na tijelo. Tijelo ima više udova, društvo više članova. Udovi tijela nisu svi jednaki niti vrše isti posao; isto ni članovi društva nisu svi jednaki niti vrše isti posao. Sve udove drži skupa njihovo tijelo, a još više duša, koja ih oživljuje; članove društva drži skupa svrha, za koju je društvo osnovano, drže ih pravila, zakoni, koje im valja vršiti.

Društvo vjernika Kristovih, Crkva Katolička, može se više od ikoga društva poređivati s tijelom. Ona nije kakvogod tijelo, već tijelo Kristovo, njegovo t a j n è n o tijelo, kako se zove za razliku od njegova naravskoga tijela. On je njezina najviša Glava, on najuže združuje sve njezine članove sa sobom, iz njega struji sveti život u sve njih.

Sve je ovo najdivnije izrekao sam Isus onom slikom: »Ja sam trs, vi ste loze.« Iv. 15, 5. Kao što su lozice najuže vezane s trsom, čokotom, tako su svi vjernici vezani s Isusom. Kao što trs sisa korijenjem sokove iz zemlje i šalje ih kao hranu u loze, tako i Srce Isusovo sisa nebeske sokove iz Božanstva i šalje ih u sve vjerne, koji ih mogu primiti. Ne mogu ih naime primiti loze, koje su suhe, mrtve, to jest vjernici, koji su u teškom grijehu. Ipak i oni ostaju na ovom tajnenom tijelu, ali mrtvi. A mogu oživjeti i dobivati sok nebeskoga života, kadgod hoće, to jest valja im se samo osloboditi teškoga grijeha.

U ovom tajnenom tijelu ostaju dakle svi vjernici, i pravedni i grješni. Koji sami od njega otpadnu, ne pripadaju više k njemu kao ni odsječene grane k drvetu. Nisu u njemu ni nevjernici ni krivovjerci ni raskolnici. Ipak — spomenimo ovdje mimogred — ako su ovi b e z s v o j e k r i v n j e izvan ovoga tajnenoga tijela a inače žive pravednički, dobivaju sok života nebeskoga u svoje duše nekim drugim, izvanrednim putem.

Eto kako je divna istina, koja nas uči da smo j e d n o s I s u s o m! U kakvom svijetlu treba da gledamo i isto kršteno djetešce i posljednjega bijednika!

Ovu istinu utvrđuje i objašnjuje druga, koju govorimo, kad molimo u Vjerovanju:

»Vjerujem . . . općinstvo svetih.« Sveti Otac nastavlja na istom mjestu: »Isto tako po tajinstvenom onom o p ć i n s t v u s v e t i h, što ga priznajemo u katoličkoj vjeri, združeni su i pojedini ljudi i narodi nesamo jedni s drugima, nego i s Glavom, a to je Krist.«

Vjerujem u uskrsnuće mrtvih...

Znamo iz katekizma, da »općinstvo svetih« znači Crkvu vojujuću, Crkvu trpeću i Crkvu slavnu, to jest nas na zemlji, duše u čistilištu i svete na nebu. Svi smo mi kao velika obitelj, velika općina Božja, koju Krist, Glava, drži skupa, sjedinjuje. Svi mi imamo zajedničko nemjereno blago: neizmjerne zasluge Glave — Isusa, preobilne zasluge B. D. Marije i svetih, kao i zasluge svih vjernika, koje ovi stiču svaki dan dobrim djelima. Sveci pomažu nama, i oni i mi pomažemo dušama u čistilištu, mi vjernici na zemlji koristimo jedni drugima. Svak ima duhovnu korist od tebe i ti od svih. Kad si dobar, nisi dobar samo sebi, već evo i milijunima drugih. Kakav divni duhovni komunizam, koji će nam u svoj svojoj milini zasjati istom u nebesima, gdje ćemo sa svojom Glavom uživati Njegovu slavu u vijeke vjekova!

To čudesno jedinstvo, u koje nas združuje Isus, ističe dalje sv. Otac riječima Apostolovim: »Od Krista je čitavo tijelo združeno i ujedinjeno vezovima udova, koji pomažu jedan drugomu vršeći svaki svoj određeni posao, pa tako tijelo raste i usavršuje se u ljubavi.« Ef. 4, 15—16. Krist je združio i ujedinio Crkvu vjerom, ufanjem, ljubavlju i drugim krepostima, kojima su vjernici povezani među se kao vezovima, i oni pomažu jedni drugima vršeći svaki svoje dužnosti, a tim cijela Crkva napreduje, napunja

se svetom ljubavlju, koja je kraljica svih kreposti. — Za takvo jedinstvo svojih, nastavlja Pijo XI. »zamolio je Oca pred svoju smrt sam Isus Krist, Posrednik između Boga i ljudi: »Neka budu jedno, ja u njima i ti u meni, da budu potpuno ujedinjeni.« Iv. 17, 23.

Duboka je kao more ova divna istina, tko bi iskazao sve, što se u njoj krije! Kako nas ljubi naš Gospodin, kako nam je blizu! Kao što naše malo srce tjera našu krv žilama našim, tako božansko veliko Srce Isusovo tjera milost Božju nevidljivim žilama po svom tajnenom tijelu, svetoj Crkvi. Crkva je puna Isusa, ona je Isus sam. On je sam to rekao, kad je doviknuo Savlu: »Zašto me progoniš?« Nije Savao progonio Isusa lično, jer je Gospodin tad već bio u svojoj slavi u nebu, nego je progonio Isusa u vjernicima, u Crkvi. Kolika je svetinja Crkva, kolika svetinja svaki čovjek u milosti posvećujućoj!

Kako dakle da se ne zgražam od grijeha, koji mi uzima božanski život, što struji iz Isusa u vjernike? Kako da prezirem ili mrzim koga od braće svoje, kad je svaki eto tako usko združen s Isusom, ili ako nije, može to još biti dok je god živ? Kako da se ne radujem radostima Crkve, kako da se ne žalostim zbog njezinih žalosti? Kako da ne podnosim rado sve, što mi Bog pošalje, kad je Isus toliko podnosio? Ne doliči »Glavi trnjem okrunjenoj ud razmažen.«

Apostoli molitve, vapijmo u studenom k Božanskomu Srcu: Daj, da svi vjernici što bolje upoznadu, kako su usko združeni s Tobom i po Tebi s drugim vjernim narodom Božjim!

M. Pavelić D. I.

Kad dođe jad, o miruj tad
I pitaj: što to on bi rad?

Ne tuče Otac premili
Tek zato, da te rascvili.

M. Meschler D. I.

Pomažimo dušama u čistilištu!

Kada je Arkanđeo Rafael stupio u kuću staroga Tobije, da se ponudi za vođu njegovu sinu, mladomu Tobiji, koji je imao poći u daleki grad Rages, pozdravio je pravednoga starca lijepim riječima: »Radost bila uvijek s tobom.« Stari, slijepi Tobija dirljivo odgovara na taj pozdrav: »Kakovo veselje mogu imati ja, koji sam u tami i ne gledam svijetla nebeskoga?« Arkanđeo mu odvraća: »Budi hrabar, jer je blizu čas, u kojem će te Gospodin izliječiti!«

Kad bismo mi danas mogli govoriti s dušama u čistilištu pa bismo ih pozdravili kao Arkanđeo Rafael Tobiju, zar nam ne bi one odgovorile kao i slijepi Tobija Arkanđelu: »O kakovom to veselju govorite? Zar se možemo mi smatrati za sretne, dok čamimo u ovoj tami i ne gledamo svjetlosti nebeske, dok ne gledamo svijetloga i blagoga lica Gospodinova?«

I s punim pravom bi nam tako odgovorile duše iz čistilišta, jer one doista »sjede u tami i ne gledaju svijetla nebeskoga.«

Ali te duše i trpe. Trpe teško, a možda već i dugo. One ne mogu svojim molitvama ni olakšati ni skratiti svojih muka, nego moraju trpljenjem isplatiti i zadnji novčić svojih dugova. A mi možemo i ublažiti žestinu njihovih muka i skratiti ih.

Pomisli, dragi čitatelju, kako bi tebi bilo, da negdje ležiš teško bolestan, posve nemoćan, i da nikoga nema ni blizu, da te utješi i da ti pomogne. Gladan si, ali nitko ne dolazi da ti pruži zalogaj. A ti si možda, dok si bio zdrav, tolike gladne nahranio. Silno žeđaš, ali baš nikoga nema uza te, da ti pruži kapljicu svježega napitka. Zar to ne bi za te bile prevelike muke? A ovakove muke uistinu trpe duše u čistilištu!

One nas mole i zaklinju, da im pomognemo! Iz čistilišnog plamena pružaju ruke svoje prema nama i govore nam: »Smilujte nam se barem vi, prijatelji naši!« Možda su to duše onih, koji su nam u životu iskazali nebrojena dobra, utješili nam žalosno srce, otrli suzu, ublažili glad, žeđu, zimu. Možemo li ostati tvrda srca — i ne pomoći im? A kako da im pomognemo? Što bismo mogli učiniti za duše naših dragih pokojnika? O tome nas lijepo uči sveti Sabor Tridentski: Dobra djela, kojima možemo mnogo učiniti za duše u čistilištu, jesu: molitva, pokora, milostinja, oprosti, i nada sve sveta Misa.

Tko od nas ne bi mogao činiti ova djela za svoje pokojne, a i za sve ostale, koji u čistilištu trpe, osobito za one, kojih se nitko ne spominje u molitvama? A takovih zapuštenih duša u čistilištu imade vrlo, vrlo mnogo. Ne budimo tvrda srca! Sjetimo se, kako su sinovi patrijarke Jakoba imali nesmiljeno srce prema svome rođenomu bratu Josipu. Htjeli su ga ostaviti u dubokoj cisterni, potom ga prodali u opasno ropstvo u Egipat. Hoćemo li mi ovako postupati prema svojim pokojnima? Ne mariti da ih izbavimo iz čistilišta? Ili ćemo biti sebični kao onaj bogataš koji nije ni mrvice sa svoga stola htio da udijeli siromašnom i bolesnom Lazaru?

Ne! Mi ćemo dušama u čistilištu pomagati, kako nas uči sveta Crkva: molitvama, dobrim djelima, i osobito svetim Misama. Činit ćemo to napose u ovom mjesecu, koji je tim dušama posvećen. Ali mi ćemo ih se i inače preko godine, pa i svaki dan, revno sjećati. U našim dnevnim molitvama treba da bude i molitva za pokojne. Ne ćemo se oglušiti zvonu, koje nas iza večernjega Gospina pozdrava pozivlje na tu molitvu. Pomislit ćemo, da je to glas samih naših dragih iz čistilišta. Oni nam po tom zvonu progovaraju i sjećaju nas naših dužnosti prema njima.

Smilujte nam se bar vi, prijatelji naši!

Blago onima, koji su milosrdni prema dušama u čistilištu! Kad oni danas sutra i sami dođu u čistilište, pobrinut će se Božja Providnost, da se onda i za njih drugi mole, kao što su se i oni za svoga života molili, i da se brzo oslobode čistilišnih muka. A one zacijelo čeka dugo i teško čistilište, koji su nemilosrdni prema pokojnima. Ni njih se poslije njihove smrti ne će nitko sjećati u molitvama niti će se brinuti, da se za njih služe svete Mise.

A kako su duše u čistilištu zahvalne svojim dobročiniteljima! One nam još iz čistilišta uzvraćaju milo za drago. I ako ondje ne mogu sebi ništa izmoliti, nego im je samo trpjeti, ipak mogu mnoge milosti izmoliti nama. Zato je lijep običaj među dobrim katolicima, da se u velikim tjeskobama utječu dušama u čistilištu. Pa kao što se za njih mole i za njihovo izbavljenje plaćaju svete Mise,

tako se i samim tim dušama mole i preporučuju im svoje potrebe. Mnogi su već po zagovoru svetih duša u čistilištu primili velike milosti.

U Poljskoj se kod pogrebnih obreda još pri otvorenom grobu, pjeva ona lijepa Marijanska antifona: Zdravo Kraljice. Osobito je dirljivo, kada u toj molitvi dođu na red riječi: »Ti nam poslije ovoga progona pokaži Isusa, blagoslovljeni plod utrobe svoje«. Dok se to pjeva, prisutnim se oči rose suzama, svi upravo osjećaju, kako je ovaj život prolazan i kratak i kako je glavno, da se »poslije ovoga progona« sretno dođe do Isusa. A kolike duše u čistilištu željno očekuju čas, u kojem će im Marija pokazati Isusa!

Smilujmo se tim dušama i uskorimo im svojom brigom i svojim nastojanjem taj presretni čas. *I. Kukula D. I.*

Pomisao na čistilište obratila ga

Američkomu luteranu umro brat za vrijeme neke svečanosti. Mladić na svaki način htio znati, što mu je s bratovom dušom i kako joj može pomoći. Protestantizam mu nije davao odgovora: pokazivao mu je samo raj i pakao. Čistilište, tu tako utješljivu istinu naše sv. vjere, nesretni Luter je zabacio.

Jadnik se stoga izjedao, strah i očaj ga nisu nikako ostavljali. Iz dana u dan sve više slabio. Čitave bi sate plakao nad bratovim grobom.

Da ga rastrese, liječnik mu naredi putovanja. Mladić se uputi u Evropu. Na brodu se sastane i sprijatelji s nekim katolikom. Iza par dana otkrije novomu prijatelju razlog svoje tolike žalosti:

»Umro mi je brat i ne znam, što je s njegovom dušom. Oh kako me pomisao na dušni dan privlači k vašoj vjeri! Istom ću onda odahnuti, kad se budem mogao moliti za svoga brata. Vaša vjera naučava, da možemo pomoći preminulima, vaše molitve dižu s groba onu strahovitu šutnju. Sretnih vas, vama je Bog objavio mjesto zadovoljavanja, čistilište. Možda se moj brat nalazi baš u njemu. Postat ću katolikom, jer ću se onda moći moliti za brata i tako skinuti s duše ovu strahovitu nesigurnost i žalost.«

A. Gabrić D. I.

Molitvenik »Srce Isusovo spasenje naše« potpuno je raspačan. Uredništvo Glasnika sprema novo izdanje, koje će biti još ljepše, nego prijašnje. Molimo, da nam se međutim ne šalju narudžbe, dok ne javimo, da je izašlo novo izdanje.

Uprava Glasnika Srca Isusova.

Kako je lijepa smrt pravednika! Nakon kratkog zemaljskog života čeka ga vječna radost u nebu!

Strašna je smrt bezbožnika. Nakon patnja ovoga života, čekaju ga vječne muke u paklu.

Smrt grješnika opametila mnoge

U jednu od mnogih bečki bolnica bi pozvan redovnik da ispovijeda. Kako je onog dana bio zaposlen drugim stvarima ode tek na koji čas u bolnicu i reče bolesnicima: »Doći ću sutra. Oni, koji se žele ispovijediti, neka se lijepo i savjesno priprave.«

Sutradan, na svoje veliko zadovoljstvo, opazi da se velika većina želi pomiriti s dragim Bogom. Tek iz jednog odjelenja gotovo nitko. Saznade, da je to djelo nekog mladića, koji je svojim ruganjem odvratio ostale od sv. ispovijedi.

Svećenik pođe ravno u ono odjeljenje. Ispovjedi jednog ili drugog i onda se približi onom mladiću. Vidio je, da mu je smrt blizu. Kao pravi prijatelj svećenik mu napomene, kako bi bilo dobro pomiriti se s Gospodinom, pred kojim će se naći za kratko vrijeme.

Bolesnik upre sve sile, uspravi se i strašnim glasom povika: »Nek te vrag nosi daleko od mene!«

»Prijatelju dragi«, blago će svećenik, »nisam vam htio učiniti ništa na žao. Ne znam samo, koga će đavao doći tražiti.«

Iza toga ode nekom starcu da sasluša njegovu ispovijed. — Odjednoć zaori dvoranom grozni jauk, začuju se najstrahovitije psovke; mladić je digao šake prema nebu, previjao se, prevrtao očima. Još jedan očajan krik i onda se sruši na krevet. Bio je mrtav.

Svećenik ispovjedi još jednoga i izađe iz sobe ne rekavši ni riječi.

Sutradan, već rano ujutro, pozva ga časna sestra. 40 ljudi. koji se jučer nisu htjeli ispovjediti, željeli bi sada to učiniti. Smrt ih onog mladića opametila.

»Velečasni, ne bismo htjeli umrijeti onakovom smrću. Pomirite nas s dragim Bogom.« Ovim su riječima bolesnici dočekali svećenika.

G.

Dva primjera

Dvostruki primjer nagle, ali dobro pripravljene smrti — u Svetištu Srca Isusova u Zagrebu.

1. Bilo je u srijedu 25. kolovoza ove godine, kakvih 10 minuta prije, nego su o podne zvonili na pozdrav Gospin. U zagrebačkom svetištu Srca Isusova klečao je još malen broj viernika, koji običavaju baš u to vrijeme pohađati dragog Isusa u presvetom Sakramentu. Već se je sakristan spremao da zaključa nutarnja vrata crkve za vrijeme ručka, kad najednom nastane štropot usred crkve na strani poslanice. Srušio se iz klupe na srednji hodnik jedan gospodin od nekih 65 godina. Odmah doletješe ljudi i žene iz drugih klupa te pokušaše masiranjem i hladnom vodom da dozovu k svijesti nastradaloga. Ali sve uzalud. Čini se, da je odmah umro od kljenuti srca. Međutim su stigli i vlč. otac poglavar i drugi svećenik, koji je nemoćniku uvjetno podijelio sakramente umirućih i papinski blagoslov. Brat sakristan prepoznao je u njemu svakidanjega gosta svetišta Srca Isusova. Nikakav se znak života nije mogao izmamiti iz njega. Stoga smo molili litanije i preporuku duše i ostale obredne molitve za umiruće, dok napokon ne stigoše g. liječnik, razgledač mrtvaca i njegova pratnja. G. doktor mogao je samo ustanoviti smrt. Iz spisa saznadosmo, da se pokojnik zove Stjepan Šulek i da je bio umirovljeni školski nadzornik. »Lijepa smrt — u crkvi«, uskliknuo je sam g. doktor, a isto rekoše i vjernici, koji su se međutim u većem broju sastali oko mrtvaca i skupa sa svećenikom molili običajne molitve.

2. Drugi se slučaj nagle smrti u istoj crkvi dogodio prije dvijetri godine na Novu godinu. Pobožna starica N. Vukasović iz Vukovara bila je još od početka svetišta Srca Isusova svagdanji gost kod svete Mise pa obično i kod Stola Gospodnjega. Svoju veliku ljubav prema otajstvenom Isusu pokazivala je i tim, što je vazda nabavljala maslinsko ulje za vječno svijetlo u crkvi. Tako je radila i na spomenutu Novu godinu. Tek što je predala sakristanu novu bocu ulja, htjela se vratiti na svoje mjesto u crkvi. Ali na putu usred crkve naglo je pala mrtva na pod. Doista, i kod nje se obistinila riječ. g. liječnika: »Lijepa smrt — u crkvi.«

Ovakve nagle smrti ne treba da se odviše boje pravi štovatelji Srca Isusova. I za njih vrijedi riječ: »Ne će umrijeti u mojoj nemilosti,« kao što obeća Isus. Crkva nas uči moliti: »Od nagle i nepripravne smrti, oslobodi nas, Gospodine,« a ovakva nagla smrt nije nepripravna. *-k-*

Uprava Djevojačkih Društava Srca Isusova Zagreb I/147 lijepo moli sve glavarice, da bi na jednoj karti javile Upravi, koliko imaju članica u Društvu i koliko su imale ove godine sv. Pričesti.

Kod pogreba

Utišajte se, jadikovke,
O majko, suze ostavljaj,
Ne, ne plačimo svojih dragih:
Života vrelo grob je taj!

Što značio bi klesan kamen,
Što krasni grobni spomenik,
Kad to bi bio mrtvac pravi,
Ne usnuli tek dragi lik?

To tijelo, po kom pokoj pao,
Kad rastala se duša s njim,
Oživjet opet domala će
Životom višim, punijim.

Naskoro duh će kosti hladne
Toplinom zgrijat negdašnjom,
Natočit žile krvlju živom,
Gospodar bit u stanu svom.

Mrtvaci, štono istrulima
Podavala im raka log,
Ko ptice uvis vinut će se
U zagrljaju duha svog.

Zelèni tako suho sjeme,
Što mrtvo već u grobu bi,
Pa probiv stapkom iz dubine
O starom svojem klasu sni.

Mrtvaca dragog primi, zemljo,
Mi dajemo ga krilu tvom,
Nek spokojno u tebi sniva
Taj plemeniti srušen dom.

On stan je negda bio duši,
Što Bog je stvori na svoj lik,
Revnovala je u njem mudrost,
Što Isus joj je početnik.

Krij zemljo, tijelo predano ti
I znaj, da Stvorac taj će dar,
Taj trag sakriven lica svoga,
Potražit kao svoju stvar.

Nek stigne samo vrijeme pravo,
Da nađe sve utiša Bog,
Otvorit ćeš se ti i vratit
Mrtvaca sad ti predanog.

Aurelij Prudencij.

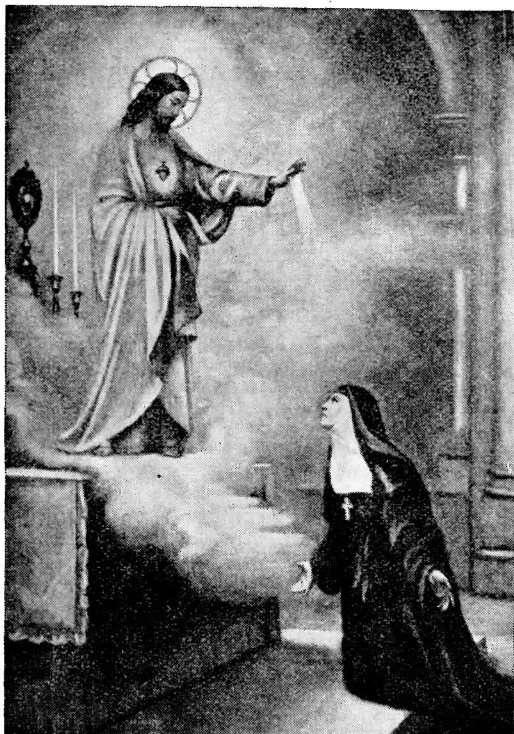
Pogledajte Svetište Srca Isusova!

Svi dobro znamo i očima svojim gledamo, da Svetište nužno treba hitne obnove i popravka: izvana i iznutra. A to su naši dobri vjernici i revni Katolici-Hrvati ozbiljno shvatili te rado slali svoje milodare. Oni hoće, da po mogućnosti i prema sredstvima žrtvuju za svoje najstarije i najmilije narodno Svetište Srca Isusova, kojemu se posvetiše naše drage katoličke obitelji i naša mladež-uzdanica. Oni ne će, da odlaganjem najprečih radova obnove i popravka propadaju zidovi izvana i čitava ponutrica.

Pogledajte Svetište sada s vanjske strane: kroz prolaz u Palmotićevoj ulici br. 31 ! Skele se dižu do crkvenog krova; marljivo se radi, da se još prije zime ovaj dio vanjskog lica uredi i obnovi, jer svaka smrzavica i svaka zima nanaša nove velike štete. Početak toga posla omogućiše dosadašnji dobrovoljni prinosi.

Uprava Svetišta latila se toga pothvata računajući pouzdano na to, da je štovatelji presv. Srca Isusova i prijatelji hrvatskoga narodnog Svetišta ne će ostaviti na cjedilu, nego izdašno omogućiti, da se započeto djelo privede i kraju. — Darove prima Uprava »Glasnika Srca Isusova«, ZAGREB, I/147. — Palmotićeva 31.

Žarko ognjište ljubavi

Isus obećaje sv. Margareti velike milosti štovateljima svoga Presv. Srca.

Božanski je Spasitelj kazao o sebi: »Dođoh da bacim oganj na zemlju, pa što hoću nego da se zapali.« Lk. 12, 49. Društva su Srca Isusova pozvana da pire ovaj oganj Božje ljubavi te nastoje, da se što više rasplamti. Zbog toga su se pred koju godinu sakupili u Rimu župnici vječnoga grada, da se dogovore, kako bi Apostolstvo molitve među vjernicima donijelo obilniji plod. Ovaj je sastanak pohodio vlč. o. Jakov Zeij, sadašnji zamjenik vrhovnoga upravitelja Apostolstva molitve, isusovačkoga generala. Evo glavnih misli iz njegova govora:

Moja je služba da se dopisujem s vođama Apostolstva molitve, zato mi je veoma milo da mogu s njima katkad i općiti kao evo sada s vama. Naša je svrha da se u prvim bojnim redovima borimo za kraljevstvo Kristovo s lozinkom: »Dođi kraljevstvo tvoje!« Dok se sjećam da na svijetu dosad imade 100 tisuća središta Ap. molitve, pravih ognjišta ljubavi k Bož. Srcu, pomišljam na žilavo nastojanje i naporni rad oko njihova napretka. Među ovima spominjem: posvetu obitelji Bož. Srcu, euharistijske Križare i Križarice, savez svećenika . . . Pritom rado ispoređujem te upravitelje s velikim lokomotivama, kojima je vući duge vlakove. U tim se vlakovima nalaze gostionica, kreveti, prtljaga i dosta tereta. Pomišljam na vlakovođe, na njihovu odgovornost; bojim se i pogibelji, da ne bi po nesreći skrenuli s puta. Ali moja bojazan iščezava, kad se sjetim, da dobri upravitelji, kakovi ste svi vi nazočni ovdje, postupaju poput vještih vlakovođa, jer između svojih teških dužnosti paze osobito na dvoje i to na najvažnije: podržavati oganj i budnim okom gledati na šinje.

Dobri upravitelji Ap. molitve zaista uzdržavaju oganj, kad nastoje da budu što jače sjedinjeni s Presv. Srcem Isusovim, koje je »žarko ognjište ljubavi«. Njihov je pogled neprestano na šinjama. Znate, da su šinje Ap. molitve ljubav k bližnjemu i usrdna molitva.

Mi članovi Ap. molitve ljubimo bližnjega pa stoga i sami molimo za nj i nastojimo da to čine i drugi. Prema pravilima Ap. molitve naše društvo, po čitavom svijetu rasijano, i razlikuje se upravo po tom od svih ostalih društava. Po ovim »šinjama« dolaze sva naša dobra djela i patnje u svagdanje prikazanje Bož. Srcu i kreću prema svojoj svrsi: »Dođi kraljevstvo tvoje!«

Toplo preporučujem, da članovi Ap. molitve ne zaborave na spomenute šinje, koje im govore: »Ljubi i moli«. Ovo je naš Bož. Učitelj djelom vršio i na osobiti način isticao riječju.

Budući da smo na zemlji putnici, pazimo, da ne sustanemo na putu. Ustrajno hodajmo stazom ljubavi i molitve te nastojmo privlačiti i bližnjega k Bož. Srcu. Iza rada i napora ćemo, nadajmo se, jednoga dana otpočinuti u Presv. Srcu.

S. Dragičević D. I.

Kip sv. Stanka Kostke, novaka iz Družbe Isusove.

Stoji križ . . .

Josip Hrženjak sa svojom obitelji pred križem, što ga je podigao na vlastiti trošak.

Stoji križ, dok se svijet naokolo okreće... To je utjeha našega vijeka!

Ideš li državnom cestom od Koprivnice prema Varaždinu, vidiš na desnoj strani ceste na ulazu u selo Suboticu, koje pripada župi rasinjskoj, krasno raspelo. Stani, putniče, i gledaj veliki drveni križ, na njemu vješto izrađeno tijelo Kristovo, a ispod njega kip Žalosne Gospe. Na pribijenoj pločici napisana je molitva tvorničkog radnika: »Moj Isuse, oproštenje i milosrđe.«

Ovaj križ podigoše žuljave ruke tvorničkog radnika Josipa Hrženjaka u spomen 1900 godišnjice Krista-Mučenika-Radnika. Josipu je 38 godina, otac je šestorici djece, siromašan je, ali pošten, pravedan i nesebičan. Vjeran je sin sv. Crkve i Hrvatske domovine, član je hrv. radničkog saveza. Bogataši i bezbožnici rugaju mu se, što ima toliko djece, ali on neustrašivo vrši volju Božju i ustrajnim, marljivim radom zaslužuje svagdanji kruh svojoj obitelji. I Bog mu daje svoj blagoslov. Ima uvijek sve najpotrebnije. Komunizam nije mogao prodrijeti u njegovu kuću, jer se Josip ne može odreći: 1. svoje svete katoličke vjere; 2. svoga prava da slobodno raspolaže zaradom; 3. svoje porodice; 4. svoje djece; 5. svoje domovine; 6. samoga sebe: slobodne misli, riječi i djelovanja. Ne! Josip vidi, da je spasenje radnikovo samo u Kristu, i zato je podigao križ kraj puta, da mu se klanjaju putnici i radnici, koji lutaju putem bez zarade, pa da od Njega traže pomoć, utjehu i razumijevanje. On — Isus razumije njihovu bijedu. Isus se rodio u najvećem siromaštvu, u hladnoj betlehemskoj štali, ležao u jaslama među životinjama. Nitko mu nije dao topla stana i mekana kreveta. A poslije je sam rekao za sebe: »Ptice nebeske imaju gnijezda, lisice imaju jame, a Sin čovječji nema gdje da zakloni glavu svoju.« Isus je bio siromašan radnik, i zato nepravedno rade svi, koji radnicima oduzimaju Isusa. On je njihov uzor, On njihov zaštitnik, tješitelj i pomoćnik. On jedini ima pravo na radnike, On ima pravo, da ih prisvaja i zove k sebi, a ne oni pokvareni komunistički vođe, koji hoće da radnika izrabe u svoju korist! Zato je Josip Hrženjak podigao Križ Kristov, da Krist bude utjeha siromašnim, potlačenim i izrabljivanim radnicima.

Josipov je primjer već počeo djelovati. Seljaci iz Donje Subotice obnoviše svoj križ, isto tako i seljaci u Cvetkovcu. Seljaci u Rasinji obnoviše svoja oba križa — u selu i na groblju, a seljaci u Ivančecu načiniše divni novi križ. I Lukovac ga kani podići.

Sretne one radničke i seljačke obitelji, koje časte sveti križ Spasiteljev! U križu je zaštita i obrana, u križu je spasenje!

Ivan Romih, župnik.

† Dr Marijo Matulić

Neočekivana, prerana smrt pobra opet jednoga osobitoga radnika s polja, na kojem je po svom dubokom uvjerenju junački radio za Božju i narodnu stvar.

U Zagrebu 17. IX. o. g. preminu glavni urednik katoličkoga dnevnika »Hrvatske Straže« dr. Matulić u jeku muževne dobi, navršivši istom 41 godinu. Svršivši povijesne i pravne nauke u Zagrebu, pripravivši se za javni rad dvogodišnjim študiranjem na političkoj školi u Parizu, bio je ovaj tihi radnik sposoban kao malo tko za mučne poslove i borbu, koju je voditi hrvatskomu katoličkom narodu za bolju budućnost. Nismo li sami štogod krivi, da nam ruka Božja uze kroz ovo dvadesetak godina tolike sposobne pa i najsposobnije ljude, u koje smo gledali s ponosom i pouzdanjem? Skrušujmo se svi i naknađujmo za grijehe sviju nas, svega naroda našega.

Dušu pokojnika, koji je u mladom svom životu mnogo prepatio u gorkom zvanju katoličkoga hrvatskog novinara današnjih vremena, preporučujemo svima svojim čitateljima u pobožne molitve. Povela ga u vječno Svijetlo Majka Marija, kojoj je vjerno služio u njezinoj kongregaciji! Počivao u miru! *P.*

1 Pag: Križarsko Sestrinstvo s Preč. Dr. J. Felicinovićem. — 2 Lumbarda, Korčula: Dj. Dr. Srca Isusova. — 3 Vratišinec: Dj. Dr. Srca Isusova sa svojim dobrim i revnim g. župnikom. — 4 Taborsko, Hum na Sutli: Tronarice sa svojom zastavom. — 5 Buenos Aires: Sekcija pjevačkog zbora kod čč. ss. milosrdnica. — 6 Buenos Aires: Djeca u školi. — 7 Novalja: Križ. Sestrinstvo. — 8 Zavidovići, Bosna: Mali Križari s kumom barjaka. — 9 Zavidovići: Križari prigodom posvete križarskog barjaka. — 10 Lukoran kod Preka: Križ. Bratstvo sa župnikom Don N. Kuvačem. — 11 Ravna Gora: Jedna grupa Križara. — 12 Feričanci: Prvotni pjevački zbor. — 13 Ravna Gora: Velike Križarice. — 14 Jelačićevo: Članice Marijine Kongr. u predstavi: »Bez majčina blagoslova« i »Četiri vile hrvatskome rodu«. — 15 Delegacija HKA iz Mačkovca prigodom sv. potvrde u B. Gradiški. — 16 Stup, Bosna: Veliki Križari.

Blagdan bl. Nikole Tavelića

Četiri stotine godina branio je naš narod svetu vjeru od divljih osmanlija. U toj je borbi žrtvovao tisuće i tisuće života. Ali što tko više žrtvuje za neku stvar, to mu je ona milija. Tako je i naš narod sve više zaljubio svetu vjeru, a mnogi se u ovoj ljubavi dovinuli do izvanrednog junaštva. Kad su im krvnici stavili na izbor: ili će se odreći svete vjere ili će izgubiti glavu, oni se junački odrekli života i oprostivši svojim krvnicima radosno podnijeli smrt za svetu vjeru.

No hrvatski narod nije samo kod kuće prolijevao krv za svetu vjeru. Mnogi su od naših zemljaka pošli i u tuđe krajeve i ondje navještali sveto evanđelje, širili kršćansku vjeru i za nju prolili svoju krv. Među ovima je i franjevac Nikola Tavelić, rodom iz Šibenika. On je prolio svoju krv u samom svetom gradu Jeruzalemu.

Bilo je to 14. studenog 1391. god. O. Nikola bio je već prije svoje slavne smrti poznat radi vanrednih kreposti. Pa kad je narod doznao, za njegovu junačku smrt, počeo mu je iskazivati posebno štovanje i uticati se njegovu zagovoru. Tako se štovanje novoga mučenika ubrzo proširi. Osobito se istakoše stanovnici Bribira, Šibenika i Jeruzalema. Na molbu šibenskog biskupa dopusti sv. Kongregacija 25. svibnja 1889. za šibensku biskupiju javno štovanje, a 6. lipnja potvrdi ga i sam sv. Otac Leon XIII.

Da bi se štovanje našeg blaženika što više proširilo u našem narodu, zamolila je Biskupska Konferencija katoličkog Episkopata naše domovine u siječnju ove godine Svetu Stolicu, da dopusti, te se 14. studenoga, dan mučeničke smrti bl. Nikole Tavelića, ili najbliža nedjelja, slavi svake godine po svim našim krajevima. Sveti Otac Papa Pijo XI. udovoljio je 19. ožujka 1937. molbi naših biskupa. Tako će se ove godine prvi puta slaviti blagdan našeg blaženika po cijeloj našoj domovini.

Preuzv. Nadbiskup-Koadjutor, Dr. Alojzije Stepinac, izdao je 7. rujna ov. g. Okružnicu o toj prvoj proslavi i odredio ovo:

1. Neka se u nedjelju 7. studenoga iza propovijedi u sv. Misi izmole 3 Očenaša za opći uspjeh te proslave, a 14. studenoga iza propovijedi o životu i mučeništvu bl. Nikole Tavelića isto tako, da Bog dade, da bl. Nikola Tavelić što prije bude proglašen Svecem.

2. Gdje je moguće postaviti u crkvi oltar, kip ili sliku bl. Nikole Tavelića, neka to po mogućnosti bude učinjeno već do 14. studenoga, kako bi se na taj blagdan blaženikov mogao obaviti blagoslov toga, te time uzveličati sam blagdan.

3. Neka sva katolička društva što više doprinesu uzveličenju blagdana bl. Nikole Tavelića. Druga pak naša kulturna društva neka budu zamoljena, da sudjeluju kod te vjersko-narodne slave.

4. Da naš narod što većma upozna bl. Nikolu Tavelića, preporučam, da se odsad u što većem mnoštvu proširi njegov životopis, koji je izdalo Književno društvo Sv. Jeronima pod naslovom »Jerusalemska slava jednoga Hrvata« (cijena 1 dinar), i časopis »Sveta Zemlja«, u kojem Odbor za Svetu Zemlju posebnim načinom prikazuje i uzveličava značenje našeg jeruzalemskog blaženika.

Preuzv. Nadbiskup Koadjutor želi, da bi ova proslava bila što svečanija, i da se svi što više oduševimo za štovanje našega blaženika.

Sve upute i savjete, koji se tiču proslave, daje Odbor za Svetu Zemlju u Zagrebu.

Molimo svi skupa našeg zemljaka mučenika i blaženika, da čuva naš narod u svetoj vjeri, u onoj vjeri, za koju je On prolio svoju krv.

R.

Štovatelji presv. Srca Isusova!

Isus je obećao mnoge izvanredne milosti svim onima, koji štuju njegovo Presv. Srce i po mogućnosti šire ovu pobožnost. I tko pomno čita Glasnik Srca Isusova, vidi iz raznovrsnih zahvalnica, kako velike milosti dijeli Božanski Spasitelj svojim štovateljima. Zato nastojmo, da što više proširimo ovu pobožnost, neka je upozna i vrši svaka naša obitelj! Ta svima je nama potrebna milost i pomoć Božja.

Jedan od izvrsnih načina, kako ćemo raširiti pobožnost k Presv. Srcu Isusovu jest širenje Glasnika Srca Isusova. Posebna zadaća Glasnika jest baš širenje ove pobožnosti. U Glasniku čitamo o ljubavi Presvetoga Srca, o njegovoj dobroti, upoznajemo način, na koji ćemo najbolje štovati Presveto Srce . . .

Zato, dragi čitatelju, ako uistinu ljubiš Srce Isusovo, širi Glasnik, da po njemu i drugi ljudi upoznaju Božansko Srce i uzvrate mu ljubav, kojom Ono plamti za sve nas. Ako si bogatiji, pretplati koju siromašnu obitelj ili siromašnog prijatelja na Glasnik. Ako poznaš koju obitelj, koja nema blagoslova Božjega, svjetuj joj, neka se pretplati na Glasnik i s njim će sigurno doći u kuću i blagoslov.

Odluka svakog pravog štovatelja Presv. Srca mora biti: ja ću nastojati, da one velike milosti, koje Isus dijeli štovateljima svoga Presv. Srca i širiteljima ove pobožnosti, dobiju i s v i o n i, k o j i s u m i d r a g i i k o j i m a ž e l i m d o b r o. Zato ću ih nagovoriti, da odsada čitaju Glasnik i tako što prije upoznaju pobožnost k presv. Srcu Isusovu.

R.

Euharistijski kongres u Požegi

Već se prošle zime šaputalo po Požegi: bit će kod nas Euharistijski Kongres... Stara je naša Požega imala različitih slavlja, ali euharistijskog slavlja dosada još nije bilo u njoj. Zato mnogi uopće nisu pravo ni znali, što je to, pa su svi radoznalo očekivali ovo veliko slavlje i s veseljem pripravljali sve, što je bilo potrebno za Kongres.

Osvanuo je 14. kolovoza, divan, vedar dan. Požega je vrvjela od svijeta. Oko 5 sati zazvonila su zvona s naših crkava i kapela i navijestila, dolazak preuzv. nadbiskupa-koadjutora, koji će svojom prisutnošću povećati slavlje. Staro i mlado hrlilo je prema kapeli sv. Roka, gdje je bio svečan doček našega natpastira. Povorka je krenula s preuzvišenim preko trga u crkvu sv. Terezije. Tu je on divnom propovijedi otvorio euharistijsko slavlje.

U nedjelju 15. kolovoza sakupilo se u Požegu mnoštvo od 30.000. Isticali su se križari i križarice. Divno je bilo gledati kako vjetar vije križarskim zastavama, na kojima se na modrom i crvenom polju ističe bijeli križ! Držana su razna zborovanja i zajedničke sv. pričesti.

U ponedjeljak je bio završetak kongresa. Iza sv. Mise, koju je služio preuzvišeni koadjutor, krenula je gradom velika teoforička procesija. Narod je oduševljeno pjevao pjesme Onomu, koji nosi mir, sreću i zadovoljstvo svim ljudima... Dirljiva je bila završna propovijed preuzvišenoga. Njegovih riječi: »Večer je, spušta se tama, ne idi, Gospode, ostani s nama«, ne ćemo nikada zaboraviti.

Veliko mnoštvo naroda na Euh. kongresu u Požegi

Pontifikalna služba Božja na Euh. kongresu u Požegi.

A zašto je bio euharistijski kongres, zašto molitve i pjevanje svih učesnika, zašto se toliki narod ispovjedio i pričestio? Zato, da javno pred cijelim svijetom iskažemo počast Isusu u Presv. Euharistiji, da pokažemo, kako je On naš jedini Gospodar i da se napunimo žarke ljubavi prema Njemu. Plod te ljubavi neka bude često primanje sv. pričesti.

Jelka Plovanić, križarica.

Prvi glavni grijeh: o h o l o s t

Dušobrižnik neke kaznione piše u jednim novinama: »Znate li, koji je od glavnih grijeha najpogibeljniji, koji najtemeljitije rastavlja svoje žrtve od Boga te koji ih strovaljuje najdublje u pakao? — Oholost! A ta je strast danas takvom silom zahvatila tolika srca! Čini mi se, da se baš u današnje doba ispunja riječ apostola Pavla: U posljednje vrijeme bit će ljudi puni samoljublja, pohlepni, hvališe i oholice« II. Tim. 3, 2.

Taj isti dušobrižnik pripovijeda o nekom mladiću Erhartu. Taj je kao mališ bacao kamenje na nekog staroga grbavca i nazvao ga grbavom devom. Učitelj ga ukori i naloži mu, da umoli starca za oproštenje. Kad je to saznao Erhartov otac, bogati trgovac, reče srdit: »Šta? Učitelj ti je to kazao? Taj misli, da ćemo toga prosjaka još moliti za oproštenje? Toga ti ne smiješ učiniti, ja sam tvoj otac!« I što bi od toga dječaka? Pokvario se, došao u tamnicu, htio se više puta ubiti. Ocu je svojom razuzdanošću skratio život. Uzalud ga svećenik opominjao. Doskora su ga našli obješena u ćeliji... Žrtva oholosti!

Oholost je grijeh Luciferov i grijeh prvih ljudi. Lucifer je rekao: »Ne ću služiti!... Uzaći ću na nebo, više zvijezda Božjih podignut ću prijesto svoj... popet ću se nad oblake, bit ću ravan

Svevišnjemu!« Is. 14, 14. A Adam je htio biti »kao Bog znajući dobro i zlo«. Ali je Gospodin odmah kaznio i Lucifera i prve ljude i tako pokazao, kako mu je oduran grijeh, navlastito oholost.

Ohol je, tko preko reda sebe uzdiže i druge prezire. Dok je to samo sklonost i napast, nije još grijeh. Ali čim volja pristane uz napast: eto grijeha oholosti. Možemo znati svoje vrline, ali ujedno moramo priznati, da je to sve dar Božji. Bogu pripada čast i slava. Oholica ih sebi pridržava, zato je kradljivac i otimač. A ujedno je i lažac i riječima i djelom. Poniznost je istina, a oholost je laž.

Oholost je prvi glavni grijeh. Svi drugi grijesi imaju početak u oholosti. »Oholost je početak sviju grijeha« Crkv. 10, 15. Stari Tobija opominje svoga sina: »Ne dopusti, da igda zavlada oholost u tvom srcu ili riječima, jer je u njoj početak svake propasti.« Tob. 4, 14. Poniznost, po riječima sv. Augustina, čini čovjeka slična svetim anđelima, a oholost je od anđela učinila đavle.

Kad se čisti pšenica, pljeva se diže nad pšenicu, ne kao da bi bila vrijednija, nego jer je prazna. Tako se i oholica diže nad poniznoga ne radi svoje vrijednosti nego radi praznine u glavi.

Djeca oholosti. Osobiti grijesi, koji nastaju iz oholosti, zovu se »djeca oholosti«. Mati oholost ima krasnih kćeri: preuzetnost, slavohleplje, taštinu, hvalisavost, licemjerje, nepokornost, tvrdoglavost, neslogu, pohlepnost i druge!

Koliki uzimlju iz oholosti preuzetno na sebe čast i službu, za koju nemaju dosta znanja ni kreposti, pa sebe sramote, a bližnjemu nanose štetu. Oholost ne da mnogima priznati, da imaju krivo; ne daju se uvjeriti nikakovim razlozima. Bezbošcima ne da zapravo oholost da vjeruju i da žive po vjeri. Neki je mladić tvrdokorno odbijao na smrtnoj postelji opomene svećenikove. Ali taj se revni sluga Božji ne dade smesti. Klekne i počne moliti. I mladić se obrati te priznade: »Vjerujte, velečasni, nije to iz uvjerenja, nego iz oholosti, što nisam htio vjerovati!«

Misliš, da će onaj, koji je javno branio svoje mnijenje, a onda uvidio, da ima krivo, rado priznati, da se je prevario? Malo ih je, koji se dadu poučiti i uvjeriti se, da nemaju pravo. To im ne da oholost. Ona čini ljude tvrdoglavima. Tvrdoglavi su krivovjerci, i zato se teško obraćaju. Ne da im oholost priznati, da su u bludnji. A osim toga nemaju milosti rasvjetljenja, jer se »Bog protivi oholima, a poniznima daje milost« I. Pet. 5, 5.

Oholost ne da da prignemo u crkvi koljeno pred oltarom ili u ispovjedaonici. Ona priječi podanicima da podlože svoju volju poglavarevoj. Ne će, da im se komandira! Ne će da slušaju savjete starijih i iskusnijih. Oholost ne priznaje, da moramo želje svoga tijela krotiti, jer su neuredne, pokvarene. Zato popušta nečistoći, a ne vidi jadna, da je to sramotno robovanje i poniženje za čovjeka. Krivi strah ili stid od ljudi, radi kojega propuštamo tolika dobra djela, ima svoj korijen u oholosti. Ona je uzrok svađama i

nepomirljivosti. A onda: koliko laži i kleveta i pretvaranja radi oholosti i taštine! Koliko se štete nanosi tuđem dobru!

Oholost je odurna Bogu i ljudima Crkv. 10, 7. Bog nije žalio odmah kazniti anđele i ljude. Ona se protivi neizmjernom Veličanstvu Božjem, jer mu otimlje dužno poštovanje; protivi se istinitosti, jer je laž, pretvaranje, umišljanje, varka. Ohologa kralja Nabukodonosora zadesi teška kazna Božja. Sedam je godina bio lud: držao je da je vô, hodao četveronoške i pasao travu. Herod Agripa dopustio je, da ga slave kao boga i zato je pao u strašnu bolest: živa su ga izjedali crvi.

Taština. Koliko se milijuna potroši za poljepšavanje i prekomjernu njegu tijela! Godine 1930. potrošilo se u Sjedinjenim državama za »njegu ljepote« oko 750 milijuna dolara!

Prorok Izaija kori u ime Gospodnje taštinu ženskoga svijeta: »Što se poniješe kćeri Sionske! Idu opružena vrata, namiguju očima, sitno koračaju i zvekeću nogama! Zato će Gospodin učiniti, da oćelavi tjeme kćerima Sionskim... skinut će s njih nakit, s obuće vezove i mjesečiće, nizove i lančiće, podveze, pojase i stakalca mirisna, prstenove i počeonike, svečane haljine i ogrtače, privjese, tobolce, ogledala i pokrivala...« Is. 3, 16—23.

Borba protiv oholosti. Kad je oholost toliko zlo i tako raširena, moramo se neprestano boriti proti njoj. A kako da se borimo s tim neprijateljem duše? Za napasti proti vjere i čistoće vrijedi: u bijegu je spas. Ali za napast oholosti vrijedi drugo pravilo: pogledaj joj samo u oči! Sjeti se svoga ništavila. Sv. Pavao nam daje lijepe misli za tu borbu. »Što imaš, a da nisi primio? A ako si primio, zašto se dičiš, kao da nisi primio?« I. Kor. 4, 7. Sv. Ivan veli: »Kažeš: bogat sam i imućan i ne trebam ništa. A ne znaš, da si bijedan i jadan i siromah i slijep i gô.« Otkr. 3, 17. Tko naveče ispituje svoje srce, taj će naći, da je oholost uzrokom skoro svih pogrešaka. Ta nas najviše muči. Još uvijek živi u nama onaj stari Adam, koji hoće da se uzdigne, da bude kao Bog. Eno ti, kršćanine, Spasitelja, koji se je ponizio i postao poslušan do smrti na križu. Spasitelj nam otkriva svoje Presveto Srce i veli: »Učite se od mene, jer sam krotak i ponizan srcem.« Mt. 11, 29. A drugom zgodom kaže: »Tko se god bude ponizio kao dijete ovo, taj je veći u kraljevstvu nebeskom.« Mt. 18, 4.

Štujmo Majku Božju, poniznu službenicu Gospodnju! U svom divnom slavospjevu »Magnifikat« veli Ona: »Razasu ohole u misli srca njihova. Zbaci silne s prijestolja i podiže ponizne.« Lk. 1, 51.

Petar Gertler D. I.

»Kalendar Srca Isusova zaista je prekrasan i još nikada nije bio tako lijep, kao ove godine. Vrlo mi je drago, što i ja mogu koliko toliko pridonijeti slavi Božanskog Srca raspačavajući među našim narodom ovaj naš zaista najljepši kalendar.«

V. K. bogoslov.

Kip sv. Filomene, djevice i mučenice.

Nagrada svete čistoće

Za djevojačka društva Srca Isusova.

Tko bi mogao opisati sreću i zadovoljstvo čiste katoličke djevojke? »Tko će se popeti na goru Gospodnju, ili tko će stajati na tom svetom mjestu?« pita Sv. Pismo i odgovara: »Onaj u koga su nevine ruke i koji je čista srca.« A to si ti, katolička djevojko, samo ako uščuvaš svoju čistoću neoskvrnutu i netaknutu.

Mi svi vjerujemo u uskrsnuće mrtvih. Uskrsnuo je naš vođa Isus, i mi ćemo uskrsnut u preobraženom tijelu. Ali posebni sjaj tijela kod uskrsnuća biti će kod djevica, koje nikad ne sagriješiše putenim grijehom. Kao što kod izlaska sunca potamni mjesec i zvijezde, tako će i tjelesa svih drugih blaženika biti kao u sjeni spram sjaja i ljepote uskrsnulih djevica. Svi će ih s udivljenjem promatrati i govoriti: »O kako je lijep čist naraštaj u sjaju svojem!«

I posebna je nagrada u nebu i odlika za onu, koja umre kao djevica. Ovakove imat će na čelu napisano ime Oca i Sina Božjeg i svi će im iskazivati posebno poštovanje, jer ih posebno ljubi Otac i Sin Božji. One će u svečanoj procesiji ići za Jaganjcem Božjim i pjevati pjesmu, koju nitko drugi u nebu ne može pjevati.

Zato sav zadivljen tim sjajem kliče sveti Augustin: »Samo dalje, samo dalje idite tako i nastavite svoj čisti život, djevojke, jer ćete imati posve izvanredne radosti, kojih ne će drugi moći osjetiti. Oni će čuti vašu pjesmu i bit će im ugodna, ali vi ćete i čuti i pjevati pa zato dvostruku radost imati.«

Nikakvo onda čudo, da su tolike djevojke iz ljubavi svetoj čistoći i djevičanstvu rađe se odrekle i bogatstva i časti pa i kraljevskog dostojanstva samo da ne izgube ove krasne krune i odlike u kraljevstvu nebeskom. Sv. Agneza odgovara sinu rimskog načelnika, koji prosi njenu ruku: »Odlazi od mene, žrtvo smrti! Moje

je srce predobio drugi zaručnik. Njegovo je srce plemenitije, moć veća, lice krasnije, ljubav slađa, njemu ću sačuvati vjernost.« Optuže je onda kao kršćanku, jer da ljubi Isusa Krista, pa kad su raspalili veliku lomaču, tisuće plaču za mladom bogatom Agnezom, ali ona ne plače usred ognja. Izgori, da čista dođe svom Isusu u nebo.

Sveta Suzana Rimska imala postati caricom, a ona to odbila iz ljubavi k svetom djevičanstvu. Kad joj otac mladog cara došao u prošnju i htio ruku poljubiti, istrgne ona svoju ruku iz njegove i reče: »Toga nijesam nikada nijednom muškarcu dozvolila!«

Djevojka na smrt bolesna ležala sama u sobi. Najednom počne pjevati.

Vesela majka poleti k njoj misleći da je ozdravila. A kćerka joj progovori: »Majko, što su teže boli tijela, tim je sigurnija radost moje duše, jer ja sam **bijelu krsnu odjeću neokaljanu sačuvala** pa je sada neoštećenu nosim pred prijestol moga Spasitelja. O majko, kako se radujem smrti!«

I na tebe je, djevojko, na svetom krštenju položio svećenik čisto bijelo platno i govorio: »Primi bijelu haljinu i ponesi je neokaljanu pred sud Gospodina našega Isusa Krista.«

Doći će i na tebe napasti i katkad će trebati velike jakosti, da se odupreš osobi, u kojoj je planula nečista strast prema tebi. Ali nek ti bude čvrsta odluka: čista hoću da stupim pred vjenčani oltar i čista da dođem pred sudište Božje! Veli crkveni naučitelj sveti Ivan Krizostom: »Kad bih imao razum svih Anđela, još ne bih mogao ni samo donekle da shvatim i opišem ljepotu i vrijednost i sreću i sjaj neokaljane čistoće. Zato ne daj, da ti je ugrabe, ne daj ni za koju cijenu na svijetu.«

Katoličke djevojke, vi znate, da je na oltaru u Presvetom Sakramentu sam živi, pravi Bog, Isus. Sad si predstavite u duhu da klečite, a on vam tamo u svojoj krasnoj ljudskoj preobraženoj prilici pokazuje skupocjenu odjeću i govori: »Gledaj, kćerko, ovo je odjeća tvoje krsne nevinosti, tvoga djevičanstva. Na ovoj odjeći radio sam 33 godine s mnogo muke, znoja i napora. Natopljena je mnogim suzama i oprana je u mojoj krvi. Zato, draga kćerko, ne okaljaj ove odjeće, ne zamaži je, nego je sačuvaj čistu do moga dolaska.«

Reci, šta ćeš mu odgovoriti? — Ja znam šta će odgovoriti članice djevojačkih društava svome Isusu. One će reći: »Da, moj Isuse, to je moja odluka, da ću rađe umrijeti negoli sagriješiti. Srce Isusovo, ja ti to obećajem. daj mi svoju milost, da to i izvršim.«

Upravitelj.

PITANJA I ODGOVORI

Pitanje: *Može li običan mladić od 18 godina, neporočna života ali bez škole, postati svećenik?*

Odgovor: Može, ali se zato traže velike žrtve. On mora svršiti čitavu gimnaziju i svu bogosloviju, to znači 12 do 13 godina mora učiti, a to je u starijoj dobi vrlo teško. Malo ih ustraje, ali ima primjera, da su mladići s tako zvanim »kasnim zvanjem« sjajno uspjeli i postali pravi apostoli. Mogao bi se takav mladić obratiti na strješinstvo [illegible]ojeg reda, osobito su poznate salezijanske ustanove za »kasna zvanja«.

Pitanje: *Čuo sam od ljudi, da su se na istoku poja[illegible]e crne zvijezde i navještaju sudnji dan. Je li to istina?*

Odgovor: To se valjda sanjalo kojemu adventistu-s[illegible]taru. Bablje priče.

Pitanje: *U našem je kraju običaj, da momci djevojkama gledaju grudi. Ako sam i ja takav krivac, moram li se ispovjediti?*

Odgovor: Sve, što vrijeđa stidljivost, jest grijeh, a [illegible] je svakako proti stidljivosti, i stvar valja reći ispovjedniku.

Pitanje: *Kako su se ljudi u Starom Zavjetu mogli sp[illegible]e li i za njih — i na koji način — Isus Krist umro?*

Odgovor: Isus je umro za sve ljude. I pravednici Staroga zavjeta spašeni su žrtvom Isusovom na križu, koju je Bog vidio oduvijek, ali nisu mogli odmah iza smrti u nebo, nego su morali čekati u pretpaklu, dok Isus u vremenu dođe, umre i uvede ih u nebo.

Pitanje: *Kako se ima razumjeti, da je apostol Pavao bio uznesen u treće nebo?*

Odgovor: Stari su Židovi zvali prvim nebom našu atmosferu, t. j. ovo plavo nebo, koje mi vidimo, i u kojem ima zrak[illegible] Drugim nebom su zvali one prostore, gdje su zvijezde, a treće nebo im [illegible]no mjesto, gdje blaženi gledaju i uživaju Boga licem u lice. Sv. Pi[illegible]že prema tome, da je sv. Pavao za života bio uznese[illegible] u ov[illegible] vidio Boga. Da li ga je gledao sasvim jasno kao anđeli i blaženi, o tom se ne može ništa stalno reći.

Pitanje: *Što da se misli u pogledu vječnog spasenja onih ljudi, koji su plemenitog srca i dobre volje, ali jer ne poznavaju objave Božje, život im je daleko od Krista?*

Odgovor: Svi ljudi dobre volje spasit će se. Ako neki bez svoje krivnje ne poznaju Isusa Krista, ali žive pošteno, t. j. vjerno vrše zakon Božji, koji je od naravi upisan u ljudsko srce, oni će se spasiti; Bog zna već put i način, kako će i njih dovesti u nebo.

Pitanje: *Jedan čovjek je primoran da radi u tvornici i nedjeljom i blagdanom, no ipak ide k svetoj Misi te dane. Griješi li on time što radi teške poslove u zabranjene dane?*

Odgovor: Ako je tvornica takova, da se rad ne može prekinuti bez velike štete — da bi se na pr. ohladile peći, — onda se u njima smije i nedjeljom raditi. No i ako bi se moglo prekinuti rad nedjeljom bez štete, ali tvorničar ne će toga, a radnik ne može naći drugdje posla i ne može drukčije pristojno živjeti, onda on smije raditi tu i nedjeljom, ali kod sv. Mise treba da bude, ako mu je ikako moguće.

Pitanje: *Zašto u Bosni kod katolika nije običaj da »slave sa zvonima« n. pr. o Božiću, kad je taj običaj tako lijep?*

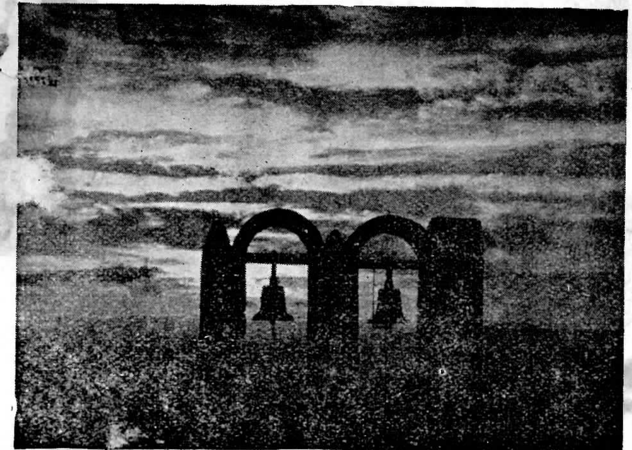
Odgovor: U Bosni, eto, toga ne čine, kao što se drugdje ne čini koješta, što je običaj u Bosni. A moglo bi se »slaviti« i u Bosni, kad bi to htjela duhovna oblast i narod.

Pitanje: *Ima li to kakovo slabo značenje, ako kod vjenčanja prsten padne pa se otkotrlja?*

Odgovor: To znači samo, da je vrlo nespretan onaj, komu se takvo što dogodi. Inače je sasvim obično praznovjerje.

Pitanje: *Je li istina, da je nekim ljudima Bog odvijeka dosudio, da moraju propasti, te da tim ljudima ne koriste postovi ni molitve ni druga dobra djela?*

Odgovor: Nije istina. To je krivovjerje osuđeno od Katoličke Crkve. Bog daje svima ljudima dovoljno milosti, da se spase, i ako se ne spase, bit će sami krivi svojoj propasti. Pročitajte i člančić u pretprošlom broju: »Kako mi je suđeno . . .«

Pokojn[illegible] uredni[illegible]a Glasnika Srca Isusova, svim njegovim pokojnim suradnicima, povjerenicima i pretplatnicima podaj, Gospodine, pokoj vječni!

NAŠI POKOJNI PRETPLATNICI:

Veronika Wolf, Selo; Marica Burić, Lowellville, Sjev. Amerika; Frano Hazdavec, Dubrovnik; Marko Mrljić, umro u Naplusu kraj Jeruzalema na povratku sa hodočašća; Julka Borković, Molve; Ana Štanfel, Oroslavlje; Katica Sinković, Vrtnjakovec; Franjo Restek, Novigrad Podravski; Josip Gošek, Zagreb; Đuro Gotal, Zagreb; Terezija Meska, Zagreb.

Pokoj vječni daruj im, Gospodine
i svjetlost vječna neka im svijetli!
Počivali u miru. Amen.

ZAHVALNICE

Rodilo mi se dijete i lijepo je napredovalo do četvrtog mjeseca, a onda je odjednom počelo slabiti i doskora tako oslabilo, da nije više sličilo djetetu. Išli smo s njim k ljekaru i on mu je propisao razne lijekove, no sve badava. Dođoh k vječnom liječniku, Presv. Srcu Isusovu, dubokom vjerom zamolih ga, neka pogleda na naše dijete, pa ako je Njegova sveta volja, neka mu povrati zdravlje. Navečer se vratih iz crkve, a drugi dan dijete se samo sili, kao da će ustati. Svi smo se začudili. Nakon kratkog vremena mali je prohodao i sad lijepo napreduje. Zahvalni J. i A. Kašnjar, Moravče.

Muž mi je 5 godina svake subote ostajao po kuglanama. Ja, majka dvoje djece, utekoh se Presv. Srcu Isusovu i počeh vršiti veliku devetnicu. Prije nego sam je svršila, moj se muž posve popravio. Hiljadu puta hvala Presv. Srcu Isusovu. F. R., Zagreb.

Ne mogu da šutim, moram da zahvalim Srcu Isusovu, koje me je već mnogo puta uslišalo. Zato od srca kličem: Isuse, hvala! Držat ću Glasnik Srca Isusova, dok budem živ. Antun Kraljić, kat. mladić.

Bili smo u velikoj tuzi radi živadi. Sve nam je stalo pogibati. Tražili smo svuda pomoć, ali je nigdje nismo mogli naći. Napokon smo se uvjerili, da ljudska pomoć ne pomaže i zatražili smo pomoć Srca Isusova i Njegova miljenika Petra Barbarića. Počeli smo moliti i već nakon dva dana nestalo je bolesti. Verona Moharić, Goričan.

Bolovao sam od upale porebrice, bolesti pluća, srca i živaca. Liječnici su bili izgubili svaku nadu u ozdravljenje. Zatražio sam pomoć od Presv. Srca Isusova i ozdravio sam. Svi vi, koji patite od bilo kakve bolesti, obratite se skrušeno i ponizno Presv. Srcu Isusovu i ono vas ne će odbiti. Bog svojih ne ostavlja! Jakov Brašnjić, Prud.

U vrlo teškoj bolesti obratila sam se devetnicom Presv. Srcu Isusovu i ozdravila sam bez operacije, koja bi bila bez osobite pomoći Božanskoga Srca prijeko potrebna. Barica Đerkeš, Gradec.

Babina Greda: R. K. Milosti. Bački Breg: A. J. K. Zagovorom Petra Barbarića sretno položio ispit i primljen u Malo sjem. u Travniku. Banja Luka: F. S. Milosti. Baška: F. Č. Srce Isusovo uslišalo. Blato na Korčuli: N. Š. Nakon molitve Petru Barbariću dobila vijest o sinu u Americi. Bjelovar: I. i Z. D. Zagovorom Majke Božje i Petra Barbarića Srce Isusovo ozdravilo Zlaticu od teške bolesti. Bugojno: Lj. Š. Hvala Petru Barbariću za sretan porod i dvije druge vremenite milosti. Bugojno: K. K. Ozdravljenje zagovorom Petra Barbarića. Bjelovar: N. P. Srce Isusovo ozdravilo nogu. C.: Z. T. Srce Isusovo pomoglo u velikoj nezgodi. Bribir: D. K. Hvala sv. Josipu, sv. Anti i Petru Barbariću za ozdravljenje djeteta i mnoge milosti. Bačka Palanka: K. V. Srce Isusovo povratilo zdravlje. Bapska: J. K. Milosti. Bapska: M. Š. Zdravlje. Beograd: M. B. Hvala Srcu Isusovu, sv. Anti i sv. Tereziji M. I. na pomoći u velikoj nevolji. Beograd: O. P. Milosti. Bojnikovac: K. N. Zagovorom Petra Barbarića Srce Isusovo povratilo zdravlje. Bos. Šamac: M. C. Sretan porod. Bos. Šamac: J. B. Srce Isusovo zagovorom Petra Barbarića ozdravilo uši. Bošnjaci: M. R. Uspjela operacija. M. K. N. Bugarska: Sv. Antun i Petar Barbarić uslišali me u velikoj nevolji. Busovača: A. M. Milosti i ljetina sačuvana od štete. Ceriž: M. G. Srce Isusovo pomoglo. Dragovci: I. P. Srce Isusovo pomoglo kod operacije. Dubočac: I. S. Zagovorom Petra Barbarića sinčić ozdravio od teške bolesti. Duquesne, Pa (U. S. A.) K. S. Hvala Srcu Isusovu, slatkom Srcu Marijinu i Petru Barbariću za dobivenu milost. Gola: J. P. Muž ozdravio bez operacije. Ernestinovo: J. B., učitelj. Hvala Srcu Isusovu, što sam našao čestitu i pobožnu družicu života. Gornja Vrba: Srcu Isusovo pomoglo u nevolji. Gradačac: N. N. Već nakon prve devetnice u čast Petru Barbariću sinu ozdravilo oko. Grede: M. M. Nakon zavjeta Srcu Isusovu i Marijinu ozdravila od bolesti pluća. Gregurovec: J. O. Sreća u gospodarstvu. Gundinci: S. K. Pomoć u gospodarstvu. Hvar: V. G. Srce Isusovo pomoglo kod operacije oka. Ilača: Dj. K. Zdravlje i druge milosti. Jurkovo Selo: J. R. Hvala na milostima i zaštiti od zarazne bolesti. Kamenice: R. Š. Majka Marija pomogla u bolesti. Korčula: B. N. Sv. Juda Tadej uslišao. Kotoriba: F. D. Hvala Srcu Isusovu za mnoge milosti iskazane mojoj majci i meni. Kraljevica: M. G. Operacija sretno uspjela. Krapinske Toplice: V. K. Srce Isusovo zagovorom sv. Vida ozdravilo oko. Kotoriba: D. G. Hvala Srcu Isusovu i Majci i Božjoj za sretno putovanje u sv. zemlju. Križevci: K. M. Mnoga uslišanja. Lemeš: I. G. Sretan uspjeh sina i druge milosti. Livno: E. M. Milosti zagovorom Petra Barbarića. Malinska: K. K. Milosti. Los Angeles: N. M. Sretan uspjeh operacije srca. Miami: A. L. Milosti. Milna: K. P. Hvala Srcu Isusovu za povraćeno zdravlje. Nova Gradiška: C. D. Sin položio malu maturu. Novi Sad: S. P. Sin sretno svršio maturu. Omišalj: A. Š. Milost po zagovoru Petra B. Petrovaradin: V. H. Hvala Srcu Isusovu za primljene milosti. Posavski Bregi: B. L. Mnoge milosti. Pitomača: M. M. Hvala Srcu Isusovu za sretan porod i druge milosti. Pucišće: A. D. Milost zagovorom Petra B. Resnička Trnava: J. F. Namještenje. Roslyn, Wash, Sjev. Amer.: D. B. Mnoge milosti. Sali: I. M. Zdravlje. Sarajevo: Dr. I. J. Mnoge milosti. Sarajevo: M. V. R. Zdravlje. Sirač: A. B. Oslobođena od neprijatelja. Slav. Brod: K. K. Hvala Srcu Isusovu za sretnu udaju. Stari Mikanovci: M. K. Srce Isusovo uslišalo zagovorom Petra B. Strahominec: J. M. Srce Isusovo pomoglo u raznim neprilikama. Subotica: M. V. Hvala Srcu Isusovu na jednoj posebnoj milosti. Subotica kraj Koprivnice: K. J. Zdravlje. Sv. Đurađ: J. I. Sretan porod. Sv. Đurađ: K. S. Srce Isusovo pomoglo u pogibelji. Swissvale, Pa Sjev. Amer.: M. S. Zaštita Srca Isusova kod automobilske nesreće. Šag: R. Š. Srce Isusovo uslišalo. Poranj: M. P. Srce Isusovo očuvalo u pogibelji od dušmanina. Koprivnica: Zdravlje i druge milosti. Skoplje-Kačanik: Srce Isusovo ozdravilo sina. Tuzla: K. B. Zagovorom Petra Barbarića dobila premještenje i na taj način se oslobodila svojih neprijatelja. Var. Toplice: M. J. Hvala Srcu Isusovu na ozdravljenju. Veliškovci: M. V. Srce Isusovo ozdravilo kćerku od tuberkuloze u kostima. Vinagora: I. R. Sestra ozdravila. Virovitica: A. K. Sretan uspjeh operacije. Vrbnik: M. D. Zdravlje sina. Zagreb: M. M. Kćeri sretno položile mature. Zagreb: M. F. Zagovorom Prečiste Djevice i čistog mladića Petra Barbarića oslobođen teških napasti, koje sam trpio kroz četiri godine. Zagreb: I. R. Zagovorom Petra Barbarića uspjela teška operacija. Zagreb: C. I. Sestra sretno prošla na maturi. Zagreb: s. milosrdnica: mnoge milosti od Srca Isusova. Zabok: M. L. Pomoć u gospodarstvu. Zagreb: J. K. Srce Isusovo pomoglo kod teške operacije. Zagreb: V. i M. B. Sin ozdravio. Zagreb: A. K. Milosti. Zagreb: J. S. O. S. i I. S. zahvaljuju Petru Barbariću za tri milosti. Zagreb: I. B. Hvala Srcu Isusovu za dobro položeni popravni ispit. Zagreb: P. P. Srce Isusovo pomoglo u teškoj bolesti. Zagreb: I. G. Pomoću Srca Isusova u teškim okolnostima dobro položio ispit. Zagreb: D. .S Zagovorom Petra B. ozdravila. Zagreb: J. M. Hvala Srcu Isusovu za odličan uspjeh nećaka u školi. Zlobin: J. M. Hvala Srcu Isusovu za zdravlje.

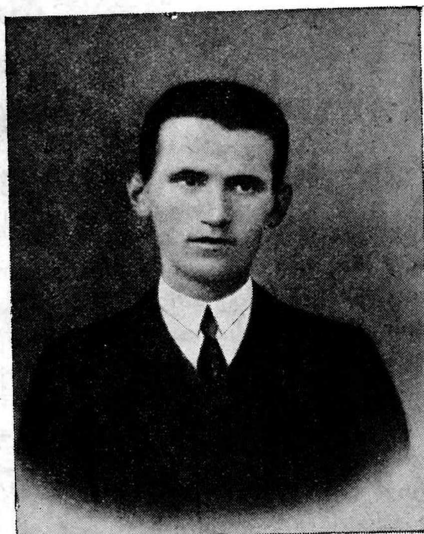
DAROVI

Za obnovu (popravak) Svetišta Srca Isusova u Zagrebu: Adrović Brigita 100 d; Beker Josipa 10 d; Bobinac Manda 10 d; Brkić Emilija 5 d; Brkić Kata 10 d; Bucek Anka 20 d; Burić Tomo 100 d; Đerkeš Barica 20 d; Dolenčić Irma 20 d; Dužanović Reza 5 d; Fajman Marija 10 d; Gogaj Juliška 20 d; Gruntner F. 100 d; Hegeduš Rozalija 9 d; Imbriovčanin Matej za Gaži Jalžu 5 d; I. P. Požega 20 d; Klarić Barica 4 d; Kos Marija 15 d; Kriesbacher Anica 10 d; Kučan Ana 50 d; Kuveždić Đuro 6 d; Labović Ivan 10 d; Lukačin Marija u ime svoje pokojne kćerke Anke 100 d; Mezga Mijo 10 d; Hihić Albert 50 d; Müller Jozefina 10 d; Mlinarić Marija 10 d; Mulej Franjo 10 d; M. K. Krk 50 d; Narandža Staža 50 d; N. N. Brckovljan 100 d; N. N. Kutina 20 d; Ožegović Martin 20 d;Paić Stanko 10 d; Pavletić Marija 25 d; V. H. 100 d; Petljovski

Mihalj 3 d; N. N. Kraljevac 20 d; Pokosin Marija 20 d; Risović Jelena 50 d; Rubilović Katarina 40 d; Simeoni Ana 5 d; Sklizević Karlo 10 d; Šebrek Jelka 50 d; Šimić Amalija 10 d; Šimičić Marko 10 d; Šišmanović Manda 2 d; Šišma-nović Stipo 2 d; Šneperger Marija 10 d; Šojat Marija 50 d; Šokičić Ivan 10 d; Špiranec Zlatko 20 d; Štefančić Ana 5 d; Štimec Agnica 10 d; Šturbek Tomo 5 d; isti sakupio od slijedećih: Susović Bara 5 d; Židarić Ana 5 d; Hegedić Zora 5 d; Šuput Josefa 10 d; Tomac Katarina 5 d; Tomac Katica 200 d; Tomašić Antun 5 d; Po Agnezi Topolčić: N. N. 5 d; Vitez Jagica 15 d; Valušek Fanika 10 d; Vrbanić Vera 20 d; V. M. Sisak 10 d; Curić Martin, Zagreb 70 d; N. N. učiteljica, Zagreb 100 d; Barlej Ivan, Zagreb 10 d; K. S. Zagreb 10 d; Huško Anastazija, Zagreb 10 d; Švajhler Antun i Margareta, Zagreb 50 d; Marković Marija, Zagreb 50 d; Budar Stjepan, Moravča 10 d; Medved Jaga, Gladovac 10 d; Dopelhauer Cecilija, Nova Gradiška 10 d; Vachek Adela, Našice 10 d; Šijak Marija, Grbaševac 10 d; Brettreger Marija, Kukjevci 10 d; Drčec Kata-rina, Bjelovar 20 d; Maričić Marija, Zagreb 100 d; Slavčeki Jura, Mitrovica Srem. 5 d; Vokić Marija, Mačkovac 25 d; Horvat Vincenca, Osijek 10 d; Bradić Martin, Gola 5 d; Leatović Gjuro, Županje 5 d; Kriesbacher Anica, Gor. Pod-gradci 10 d; Njerš Pavao, Velika Simljana 15 d; Vudjan Franjo, Grgurovac 20 d; Vitezić Don Luka 37 d; Poldrugač Jelka, Sv. Ivan Zelina 20 d; Maričić Rozalija, Novi-Vinodol 5 d; Medur ud. Ana, Jastrebarsko 30 d; Böhm Olga, Komárom 1 pengö, Takács Gizela, Komáron 2 pengö, Sudarević ud. Mira 25 d; M. M. Trnava 100 d; Gubić Reza, Stara Gradiška 10 d; Franić Reza, Stara Gradiška 10 d; Vrban Frnciska, Brestovac 10 d.

Iz Amerike: Krmpotić Danica, Sault Ste Marie, Ont. Canada, sakupila: Aukuin J. 25 c; Baseet Joe 25 c; Benzoni L. 10 c; Biagini A. 10 c; Biconić Man-da 25 c; Buskulich Luca 25 c; Castellani Regina 10 c; Čunčić Marica 25 c; De Luca Marija 10 c; Dinarđi Ž. 15 c; Fruste de Pame 15 c; Galine Nina 25 c; Grgić Dragica 5 c; Irbovich N. 50 c; Jazić De J. 25 c; Jukić Dnka 25 c; Yukich Mary 1 dol; Jurich A. 25 c; Kočko Rok 10 c; Kontira Rusi 15 c; Krmpotić Ana 50 c; Krmpotić Danica 1 dol; Krmpotić M. 25 c; Krmpotić Marko 25 c; Krmpotić Nikola 25 c; Kurisko M. 25 c; Lemay N. 25 c; Lougerini Louise 1 dol; Majich Rina 25 c; Mantelli L. 25 c; Mavretić Nick 25 c; N. N. 10 c; Nević S. 25 c; Nogalo Marko 25 c; Noređiri Rudo 10 c; Paolucci Frank 10 c; Pa-velich Marki 1 dol; Petrocis Concetta 25 c; Pintur Ferdinand 1 dol; Prpić Juraj 50 c; Prpich Ljubica 50 c; Raffaele Lucia 10 c; Ravlić Mate 25 c; Rheau-me Aurele 10 c; Rutković Mile 10 c; Salopek Janja 25 c; Sušak Ivan 50 c; Stillin Kata 10 c; F. Storlini Shoe Stose 25 c; Tomljenović Tonka 25 c; Tongori N. 10 c; Vlessic Rosina 10 c; Zekić Steve 25 c. — — Mihaljević D. Marija iz Buenos Airesa, sama darovala dol. 8.90. — — Roki George iz Los Angeles, Calif. sabrao: Roki Jure 30 din; i 2.50 dol; Jagetić Jela 1 dol; Martinić Mare 1 dol; Kovačević Ante 1 dol; Tomić Kate 1 dol; Martinis Lucija 1 dol; Jabuka Augustin 50 c; Lepurin Marija 50 c; Kastelan Mare 50 c; Martinis Margareta 50 c; Jabuka Zuveta 50 c. — — Pojedinci darovaše: Brozović Dragutin 1 dol; Bukovac Mara 1 dol; Cernich Matilda 2 dol; Drgojević Katarina 1 dol; Jukovčić Stjepan 1 dol; Lovrenčić Ćiril, u čast Male Gospe 7 dol; Mikulinac Juro 1 dol; Nikšić Josip 1 dol; Perišin Julija 1 dol; Prsha Barbara 5 dol; Starčević Marija 1 dol; Štajduhar Marija 1 dol; Tijan Kristina 4 dol; Vlaisavich Cecilija 2 dol; Car Bare, Brewster, Ohio 9 dol; Gerich Margarita, Dodgeville, Mich. sakupila: Herlević Marička 2 dol; Crnković Slavka 1 dol; **po 25 c. slijedeći:** Pintar Anto-nija, Bolf Paulina, Vukanić Anka, Zorich Marija, Brich Paulina, Pintar Mery, Čop Franka, Bolf Mery, Tomač Katarina, Svetić Margareta, Jakovac Helena; Jakovac Pavo 15 c; **po 10 c. slijedeći:** Turk Agata, Turk Josip, Turk Edvar, Rački Neža; Juriaco Marija 2 dol; Vlašić Barica, Gloverswile, 1 dol; Tržok Josip, Joungstown, Ohio 1 dol; Herceg Steve, Chicago, Ill. 2 dol; Lacković Jose-fina, Johnstown, Ohio 2 dol.

Urednik: Milan Pavelić D. I.
S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju Isusovci u Zagrebu.
Izdavač i vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Alfirević D. I.
Tiskara »Glasnika Srca Isusova« — A. Alfirević D. I.

Nabavite novi životopis Petra Barbarića

Prema prvom izdanju, napisanom od A. Puntigama D. I., priredio je ovo drugo, prošireno izdanje Miroslav Vanino D. I.

Knjiga stoji broširana 20 din., uvezana u platno sa zlatnim natpisom 30 din.

Naručuje se kod:
UPRAVE »GLASNIKA PRESV. SRCA ISUSOVA«, ZAGREB I/147, PALMOTIĆEVA UL. 31.

DAROVI.

Za sv. Mise: Adrović Brigita 100 d; Balog Eva 1 dol; Bukovac Mara 1 dol; Crnković Julija 1 dol; Đukić Bara 20 d; Herzog L. 20 d; Hrbolić Franjo 50 c; Jakopović Kata 1 dol; Jambrek Katarina 15 d; Jelić Dr. Mateo 30 d; Kalenić Elizabeta 40 d; Koški Franjka 15 d; Krmpotić Danica 1 dol; Lipovac ud. Franjica 40 d; Lončarić Barica 20 d; Mance Johana 4 dol; Martinek Dora 50 c; Miletić Marta 20 d; Muselin Ana 6 dol; Palija Katarina 1.50 dol; Rambala Franca 1 dol; Sepich Franca 1 dol; Stančin Petra 1 dol; Štajduhar Marija 1 dol; Tijan Kristina 1 dol; Tombosko Marjana 20 d; Tomić Marko 30 d; Vukonić Antonija 50 c.

U čast Srcu Isusovu: Baloban Frank 4 d; Barjaktarić Josip 10 d; Ištvanović Jelka 20 d; Bistrinci: K. A. 10 d; M. A. 20 d; Kasun John 2.50 dol; Kelčec Katarina 5 d; Kovačević Antonija 1 dol; Lončarić Barica 5 d; Palija Katarina 1 dol; Panić Ilija 20 d; Poklepović Katineta 10 d; Stančin Petra 1 dol; Šantić Ante 100 d; Vilpert Karolina 20 d.

U čast Srcu Isusovu, Majci Božjoj, Gospi Lurdskoj, Presv. Trojstvu, sv. Judi Tadeju, sv. Josipu i P. Barbariću: Ašančaić Štefica 100 d; B. V. M. 20 d; N. N. Vrbnik 50 d; G. M. 20 d; Janičić M. 10 d; Kujundžić Grga 100 d; Marković Elza 50 d; Marohnić Josipa 20 d; Novaković Blanka 50 d; Rodman Zora 10 d; Rukavina Irena 50 d; Šturbek Tomo 50 d.

Za raširenje Glasnika Srca Isusova: Bolesnici iz Sanatorija »Merkur« Zagreb 17 d; Burić Gjuro 10 d; Gabelić Don Vice 50 d; Häusler Josip 15 d; Hirsch Antonija 5 d; Huzjak Dora 1 dol; Ivanković Ana 2 d; Kanjo Marija 20 d; Kurelac Matilda 100 d; Marušić ud. Nazarenka 5 d; Pelicarić Linka 5 d; 100 d; Spicijarić Ante 20 d; Stiblik Milan 2 d; Šafarik Marija 5 d; Šeb Milica 15 d; Žesto Bernardina 10 d.

Za kruh sv. Antuna: Jarić Jakob 5 d; Paić Stanka 20 d; Rukavina Irena 50 d.

Za svijeće na oltar i mladomisničko ruho: Sepich Franca 2 dol; Vuletić Stjepan 10 d.

Za Svetište sv. Josipa na Laščini: Sabljak Anka 50 d.

Upravo je izišla ova divna knjiga, ukrašena s više slika.

KROZ OLUJE MLADOSTI

Napisao A. Puntigam D. I.
Naručite odmah i ne ćete se pokajati.
Cijena je 10.— Dinara.

Narudžbe prima:
UPRAVA »GLASNIKA SRCA ISUSOVA«
ZAGREB I/147. — Palmotićeva ul. 31.

SV. IVAN BERCHMANS IZ DRUŽBE ISUSOVI

(Slavi se 26. studenog).